

Sy-li spěwał,
Pilnje džěłal,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatosok
Zradny je.

Za staw sprócný
Naposj mócný
Lubosć ma;
Bóh pak swěrný
Přez spar měrný
Čerstwo.č da.

Njeh ty spěwał
Swěrnje džěłal
Wšědne dny;
Džěń pak swjatosok,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebyes mana
Njeh ći kbmaz a
Žiwnosć je;
Žiwa woda,
Klěž Bóh poda,
Wokřew ći. F.

• Sserbske njedželske łopjeno. •

Budyschin

9. meje 1926

Bauzen

Čižbca a nakład Smolerjez knihcziščcžetnje a kniharnje łap. družst. s wobm. ruk. w Budyschinje.
Wukhadža łóždu šobotu a placzi bértlětnje 78 łotych pjenjełow.

Bože špicze.

Bóh je móžnu bylnosć wopokasał na Khrystužu, jako je jeho wot morownych šbudził a jeho šadził na šwoju prawizu w njebyekach, wyshe wschitke šershcžinštw, kražnosće, mozn, knještwa a na wschitko, šcštož mjeno ma a mjenowane budže, niz jeno na tym šwěcze, ale tež w pschichodnym; a je wschitko pod jeho nohi podať a jeho postajil sa hłowu na wschitko we zyrkwi, kotraž je jeho čžěto a dopjelnosć teho, kiž wschitko we wschitkich napjelni (List šwj. Pawoła na Efes. 1, 20—23).

Duchowny, kiž pschi režy bydleshe, powjedashe něhdy šajtojnštemu bratrej, šo šo hałke nětko, hdyž bě džowka woženje-na a psches rěku czahnyła, ša wschitke wězy tam šajimuje. Kóžde ranje pohlada na tamnu štronu. Wješeli šo, hdyž něšcšto s toho měšta šhoni, hdyž ma šnatych. Bórnj po tym wumrě jemu najmlódscha džowczicžka. Pscheczel jeho wopyta a džeshe k njemu: „Šdyž mašch nětko šwoje džěcžo psches druhu rěku wot šebje džělene, budže cze měštno, hdyž nětk twoje džěcžo pschebnywa, wjele bóle šajimowacž dnyžli hdy přjedny.“

Nam šchescžijanam dženknišchi šwjedžen wošebje šažo do tamneho raja hladacž kaša, hdyž pschebnywa našch Šbóžnik we wěcžnosći. Wón je šwojim wuczomnikam prajil: „Ša du k Wótzej,“ po tym, šo bě šo zyle woli šwojeho Boha podcziknył. Nětk šteji dženkka wot Boha dołonjany nam psched duchownymaj woczomaj:

My wěrimy do powyšeheneho Knjesa.

Jemu je Bóh wschitko podštajil,

Tych šwojich wjedže wón do dołonjanosće.

1. Přenja kašń Móššakowa rěka: Ša šym tón Knjes,

twój Bóh. Ty njedyrbišch druhich Bohow měcž pschi mni. Kaška polna wěrnosć w teje šadže leži, to nam cži, kiž šu w štawišnje nabožinow wucženi, wobkrucža. Šjawnje dženkka praja: Šanu nabožinu njemóžesh pschirunacž s šchescžijanškej. A mišionarojo se šwojeho šnacža ludow a krajow, šwjatnych měštnow a pobožnych waschnjow počaža na to, šo psched šjewjenjom lubosće w Khrystužu Šesuku njemóže škóncžnje ničžo wobštacž.

Šo šczenju šwjateho Mattheja je našch Šbóžnik na hore powyšehena k šwojim wuczomnikam prajil: „Džicže a wucžče wschitkich póhanow.“ Tuž mamy nadawł, šchescžijanšku wěru do šwěta njescž. Šdžěškuli pak je šo to štało abo šažo nětk s nowej mozu štanje, tam wojuja pschecžiwu druhim mozam, pod kotrymiž widomnje kóždy lud a kraj šteji. A hdyž maju wješelosć k škutkowanjju ša Khrystuška a hdyž šchescžjanštwo postupuje, dha je to dopokas ša to, šo je Bóh do přědka džěłal. Wón je Khrystuškej wschitko podštajil.

Ludžo maja šwoje mēnjenja wo tym a tamnym. We běhu czaka móža šo te pscheměnicž a polěpschecž, ale wěrnosć a prawdosć njenamałajšch wyschu, dnyžli pola Šesuka, kiž móžesh prajicž: „Ša šym tón pucž a ta wěrnosć a to žiwjenje.“ Štat, krajne móžništw, ma wojowacž wo šwoje prawo, šwoje bycže. Najwyshe kubło luda pak njeje; špokojnych cžinicz čžłowjekow, to njesamóže. Toho, kiž prajesh: „Dajče šhěžorej, šcštož je šhěžorowe, a Bohu, šcštož je Bože“, je Bóh powyškil, šo dnybjeshe romške šhěžorštw, kotrež bě šchescžijanštw pschescžehało, špóšnacž: dobrny poddan Khrystuškowny je dobrny poddan šwětneho knjesa. Wuměštw a wědomosće džēja rad šwoje šamšne pucže, a šcšto njeby šo wušpěchow

pitneho džela wježelik? To pak řu ludny nashonike, so se řwojej rjanoscju a mudroscju řahinu, njepodřtaja-li řař Bóh lubny Řnjes Řhřnřtuřkej, to řeka duřhu mořy, lubořcže a řtroweje myřle řyře řřlowjeřte řkuffowanje.

Přchezo řnowa prařcheja řo řřlowjeřtojo wo to, řařka myřli w řřlowjeřřim řiwjenju leři. Najřpořojariřche wotmolwjenje je nam Bóh přches Řhřnřtuřka dař; dženska hiřcže ma wón pod řobu wřchěř, řiř řhřebđa duřři dař řchtoř řreba.

Řhwalba budř tohodla Bóhu, řo je teho, řiř je nařchu drařtu njekř, řiř je řčerpil a wumřjel, řotrehoř je wot morwřř řbudřil, řař powyřřil, řo řměmy ř japořřtořom prařiř: Nařcha wěra je to dobnęze, řotreř řwět je přchewinyřlo.

Něřk widđa jeho wěřjazy řebđo na prařiwř Bóžeř wřřche wřřitke mořy w tymčřařnym a w přřichodnym řwěcže.

2. Ale řnano hiřcže řjenřřo řjewi řo powyřřeneho řrařnořčř, hđň pohladamy na to, řař řny řwojich wjedže. Nařche Bóže řłowo praři: „Bóh je jeho pořtajiř řa hłowu na wřřitko w teř řřřwi.“ Toho mamy řo wježelicř. Nařcha řřchescřijaniřka řřřkej ma řo řebđiř tu na řemi. Ğuřto dořčř, hđň wěrořčř přřhipowjeda, njerodđa wo nju; hđň wo lubořcři Bóžeř řwědcři, ju wopař řrořumja; hđň řřiřtořčř řiwjenja a druhe wopory řada, dha řo wot njeje wotřjeknu.

Ale to drje tola je jenoř možno, řař dalořo hačř řtawy nimaja toho, řotremuř đadđa hłowa bęčř. řawěrnje, hřabja ř řinzendorf řapřřimny, řchto možesche řařořenej wřř a jeje rořřchčřepjenym wobndlerjam pomhačř: „Wón je hłowa, wň te řtawy.“

To nam Bóže řpicže řnowa přřhipowjeda. My wěrimy do powyřřeneho Řnjesa teje řřřwje. Bóhu budř đřař, řo nam to přřchezo řařo ř trořřteř praři: wořebje teř, řo mamy my ewangeliřny řřchescřijenjo w tym to řnamjo, w řotřymř može nařcha řřřkej dobnęčř. Ğđň njebňřmy Řhřnřtuřka přřchezo řařo we wěře wřali jařo hłowu, bňřmy přřřiřřli na njeewangeliřke pořpnyř, dobnęze je řwěťnej mořu řebi řwěřčicř pyřačř; bňřmy přřřiřřli do dwělenja, hačř je hiřcže nadřija, přřři wřřitkej řłabořcři nařchu řřřkej řđerřecř.

Ale tu řo nař Bóh řařo wjele wjeřřři řjewi, đyřli nařřha wutřoba je. Wón je nařcheho Řnjesa řař powyřřil, řo Řhřnřtuř řny řwojich řamo do dořonjanořcže wjedže.

To my wo jenotliwňř řřutňřř řřchescřjanjach wěmy, řo řich řiwjenje bu wjazy a řěpje porjedžene, hđň řwojemu Řnjesej pořřuchachu. W řwjařřu se řwojim Řnjesom wumóže řo wěřjazy wot hřěcha, wot řmjercže a wot řčertowřskeje mořy. ř pořnej nadřiju řpěwamy; „Moja hłowa we njebju řwóř řtaw řčehnje řa řobu.“

Řařka wjeřela wěra to! Ř řa nař wřřitřich možna. řenoř jene řebi wot nař řada: „Wotaiřcže w řwjařřu ř hłowu.“ Řař řtawy mřēja, hđň hłowu řřubja, řař je řřchescřijan morwň, hđň řo wot řeřuřa dželi.

Tuř đerř řebi, lubny řřchescřijano, Řhřnřtuřka přřched wočřomaj a we wutřobe. Přřched wjele řpnyřowanjami řň wobařnowamy. Ř prošuj řo řam, řo by řwoja wola řřlna bňla, řař wola řwojeho Řnjesa. To njebđže řo tebi hňřđom řadřicř. Ale pořřpicř budžesř na řwojim prařnym pučřu. Přřzuj řo, doňř jeho woblicžo tebi řawěrnje lube njebđže, a řwěťne wjeřele a řubla řřlěđnu. Přřzuj řo, doňř to, řchtoř Řhřnřtuř nočřnyřche, teř řwoja wutřoba njecha.

Bóh je jeho powyřřil: Pohladajmy na řeřuřa, řiř je řpočřař a řónř teje wěry.

Bóh je jeho powyřřil, teř my njekřmy řiwu wot řřlěba řameho, ale wot řoždeho řłowa, řotreř přřhes Bóži ert wuňdže. Do dořonjanořcže wjedže Řhřnřtuř řny řwojich.

Dajmy řo wot njeho wjeřčř a junu řwoju duřřu řřchowacř tam, hđžeř je Řhřnřtuř poła nařcheho Wótza, řiř je we njebjeřach.

řřřřmy řwojej řřřwi řař, řo by wona řamohla, prařwje wjele řny řebđerjow řwjařacř na teho, řiř w řřřbje řwojeho Bóha wřřitřich řhře wjeřčř ř tohole řčřa řa do wěčřnořcže. řamjen.

Na Bóže řpicže*)

řłob: řeřu, mořej duřče řbože řc.

Řbo (teř): Wřřitřny řudžo wotřal řčřhnu řc.

řřřđniřo, řiř powyřřent ř prařiwř řň Wótzowej a řň řtajiře řtowařřent ř myřlu řwojim přřchecřelnej, řotremuř řčęcř řřřřa řřona a ř nej řřařowřřa teř řřona, ř. pořornořcřu jandželiřke wóřřa řu řři řřřřobne.

Na řemi řřřř dořonjany řwóř je ř pořnym woporom; řchtoř bē wutřesčř pořořanň, dořpelnil řň ř wuřpěřom; řđň řň w řmjercři řa nař poňř, nam řň řbože mile doňř; řwoje řmowňřřřačę je řčřē nam ř řbořnej řwobodže.

Něřko řřřřowanje řwoje w njebjeřkej je řwjařniřny, řo by mořy řřčřař řwoje wřřčēm přřhes ewangeliř řny, řotřiř ř řřonej přřřřhadžeju a řej wobňnadjenje přřchęju; něřko nam řo řwoje dla řohnowanje dořřtawa.

řan řalub řambach, 1673—1736; řeřerbřřčřil M. U.

*) Přřčelořil je řařř. řpěw., řčo. 304.

řpofojene ředjenje.

řowjeřřka ř čřa řa Řhřnřtuřoweho.

řpiřka řa řřřřina řonowa.

(řokřačřowanje.)

IX.

řłodny puřnikaiř dořčęze řny řuda. Wón řnyřchęřche, řchto řebi mjes řobu pořwěđachu, a juřřařche, řo bē řřončřnje đuzy po pučřu ř řudřimi, řotřiř řo, řař wón, ředřachu po řeřuřu. Mnoho ř nich bē jeho hižo wohładařo; đruřny bēřu wo nim hižo řnyřcheli.

Něřotři mějachu řhoryň řobu, řotřiř řny řwoju nadřiju na řeřuřa řtajiřu: Tu njekřchų řnyřo řhoreho nana na nořřadle; tam řařo mějęřche macř řobu měřačřneho hólza, řotřň bē na wóřřoła přřřiwjařany; wona wjedžęřche řama wo-

boła a stražowasche wbohe džeczo. Tu sažo widžesche šlepeho, tam hlucheho.

Nasdala krocžachu wukadni se sawjasanej hubu a pomaku stupachu jako pošledni sa cžrjódami cži, kotsiž běchu na řuchocžinu řhori. Wřhitzu ludžo, kotsiž tu džechu, trjebachu nusnje Jesuřa, pař sa řebje pař sa druheho.

Někotsi dwělowachu a řo martrowachu ř tej mřšlicžku, hacž jich wuřtrowi. Druřu rospominachu jeho džiwu a pošnl-njowachu tař řamny řo. Cži pař, kotrymž hacle bě njedawno wuřtrowiř, řwědcžachu horliwje wo jeho lubořcži a možu.

Nadobo wuhlada Jonatan řnate woblicžo: mřodženza w greřskej drařcže. Wocžakny na njeho a jako bě hacž ř njemu dōřchoř, řo jeho woprařcha, hacž je teř ř Jesuřej dužu.

„Ja to řym a nihdy wjazu nořžu wot njeho hieř!“

„Eřu ty sažo nekajři wulki džiw widžat, kař tam pola Lewija?“

„Wjazu hacž to! Jako řo tōn Řnjes ř krajiny Garda-renřkich wrōcži, cžakachmy na njeho ř wulkimi řylami luda. Tu přichōdže ř njemu wřřchřchi řchule, ř mjenom Jairus, kotrymž mējesche hižo dořho řhoru džowku. Ale řadny řekar njemōžesche ju wuřtrowicž. Wona počžinařche mřecž, tuř přichōdže ř Jesuřej, padny jemu ř nohomaj a prořchesche, řo by přichōř do jeho doma a ju wuřtrowiř.“

„A je ju wōn wuřtrowiř?“

„Wjazu hacž to. Řnjes njebě hiřcže hacž ř Jairowemu domej dōřchoř, wumřě řnježnicžka. Jeho řkuzobnizy přichōdžechu jemu napřhecžiwō a džachu: „Njecžin miřhtrej dale prōžu, džeczo je wumřěto!“ Tola Řnjes džesche ř njemu: „Njebōj řo, jeno wěř!“ a džesche tola ř nim.

Dužu po pučžu řadžerža jeho teř hiřcže řona, kotrař bě 12 řet řhora byřa; wřcho řwoje řamōženje bě na řekarjow wařila a tola bu přchezo řorje ř nej. Tuta dōřkny řo jeho wobřeka a bu hnydom wuřtrowjena. Ale Řnjes pnytny, řo bě mōž wot njeho řchla; tař dnyřjesche řo wona přched wřřitřkimi wřcheho wuřnacž. Na to řjekny wōn ř nej, řo je jej jeje wěra pomhala a řo dnyřbi byčž na přchezo wuřwobodžena wot řhorōřcže.

Tuř bě to jeho hiřcže řadžeržalo. Jako řtōncžnje hacž ř Jairowemu domej dōřdže, piřkachu tam hižo trubjerjo řrudne řhěrľuřche a řelne řony pľakachu. Džeczo běchu hižo na maru poľožili.

„Přhecžo pľakacže?“ řjekny Řnjes. „Ta džowcžicžka njeje wumřěřa, wona jenož řpi.“

Woni řo jemu wuřmjachu. Na to wuhna wōn wřřitřkich won a wřa řobu jenož řtarřcheju a řřjoch wucžobnikow a řtupi ř tutnymi do domu.

Tam je wřař džeczo řa řuku a je prajř: „Džowcžicžka, řtaň!“ A jako je řtanřla, je ju dař řtarřchimaj a přchřkař, řo bychu jej dali řeřcž.

Jairowu radořcž řej přchedřtajičž njemōžesř. Njewědžesche ani, kař by řo ř tym Řnjesom rořžohnowat. Trōjzu padny jemu ř nohomaj, jeho prořcho wo wodacže, řo njeje prjedy do njeho wěriř. Řnjes pař jeho njenařwari; wōn jeho pořžohnowa a woteřdže.“

Ař, kař wjeketny je to byř Jonatan, řo řmēdžesche tole wřřitřko řhonicž.

Ludožyrkwinski řwjast w Budyřchinje.

So řōnz ewangeliřeje žyrkwje w Sařskej hiřcže njeje přchřřchoř, to wřřitřny řwěrnř ewangeliřny dawno wjedža. Ale řo bychu to teř njepřhecželjo widželi, ř tomu je řjawneho řwědcženja trjeba, kařkeř je mēřto Budyřchin řaňdženu njedželu we

řwojich murjach wohladařo. Hižo řobotu popořdnju na 300 řastupjerjow ř žyřeje Sařskeje pod přchedřndřtwom prořřora řidmanna ř Lipřka wo řobuřtřkowanju lajow (to řu ludžo ř luda) na žyrkwinski ř nadawřach radu řřadowachu, a wjecžor hēřche w řětrowřkej žyrkwř krařny řonzert, na kotrymž řo wjazu řtow pořaunistow ř žyřeje Sařskeje wobdželi. Kař řobatu wjecžor, tař njedželu rano je wřřech žyrkwinski řwěžow piřkachu. Řjane řhorale a arije na mēřtowe hařny dele řlincžachu a wutroby pořbēhowachu. Na to w dwēmaj wořebitnymař cžahomaj na 1200 řobuřtawow ludožyrkwinski řwjasta je Drježdžan přchřjedže. Cžehnjechu přches mēřto ř řřeřtņni, hđžeř řarař Berg w raňřchej nutřnořcži řecžesche a teř wulki řhōř trubjerjow řo řkřřhecž da, wodženy wot řtudžineho direktora Sauera ř Drježdžan. „Ja řo njehaňbuju ewangeliřona wo Řhryřtuřu“, to bě mřřľ tuteje „raňřcheje řtraže“.

W řwjedženiřkej Božej řkuzbje we wulkim Božim domje mējesche wuwōřany dwōřři předar řeřler ř Drježdžan předowanje wo řklowje: „Wu řcže wuřwoleny lud.“ Pořařowasche wořebje na to, řo je lubořne, hdyř w jenydomje katoliřny a ewangeliřny jako bratřja hromadže byřla, kař w řětrowřkej žyrkwř.

Popořdnju we wulkej řhromadžiřnje, teř w „domje“, prořřor řidmann řecžesche. Dom bě žyře přchepjelnjeny. „Řřchēřcžijaniřka ludowa wola a ludowy přchichod“, to hēřche wobřah jeho řecže, w kotreř wuwjedže, řo ludowe řbožo njeje mōžne, hdyř řo Boža wola njecžini ludowa wola.

Na to hēřche přched „Domom“ na torhořchcžu ewangeliře wuřnacže. řtudžiny řirector Sauer je řwojimi trubjerjemi „řed'n twjerdy řrōd“ piřkařche, a krajny řbřkop řhmels, 68 řet řtaru, ř možu řecžesche přched wēřcže 3000 pořkřucharjemi. „Řantate, řpěwajcže!“ hēřche jeho njedželiřte napominanje, pod kotrymž řo prařchesche: „řchto řhješř ty nēřko řa řwoju drořu žyrkej cžinicž?“ řo tym hiřcže dořho wulki a mōžny řhōř pořaunow tutny mřřazam mřřľ a wutrobu natwarjesche.

Wjecžor po 8 hodž. wořebitaj cžahaj řažo do Drježdžan wotjedžesřtaj. Ale pōndželu dopořdnja mēřachu řastupjerjo ludožyrkwinski řwjasta hiřcže přchednořřki w towarřtwownř na hornčereřkej hařny. Wřhitzu řu jara pořbēhņeni Budyřchin wopuřchčžili, a řchtož bě tu přeni řrōcž pobnyř, njemōžesche řtaru řjanořcž nařcheho mēřta dořcž wuřhwalowacž.

Žyrkej a řtat.

Přches nowiny dže džiwna powēřcž: Wot řommuniřtow je namjet přchihotowanu, kotrymž řebi řada wořebitny řakoň přhecžiwō nabořinje a to tař: řane džeczo njekmē do 10. řeta nabořne rořwucžowanje dořtacž, ani w řchuli ani w žyrkwř ani domach wot řtarřchich. řchtož přhecžiwō tomu hřřchř, řo řhřōřta. — řchto prajicže tutomu řadanju, lubi řtarřchi, dožnyřa wy wřřitřny? řařniřcho njemōžesche tola řewa řtrona řewizny pořařacž, hđže to po prawom řhže. řebje, luba macži, a tebjē, lubny nano, řa to řhřōřtacž, řo džeczo ř Bohu wjedžesř? A tola je jich teř mjes řřchēřcžijaniřkimi řtarřchimi telko, kotsiž řo řhřileja na řewny boř a lubřuja je řařadami tutny řtronow. řsnadž tajke a podobne řadanje řim wřřchēm wocži wotewřja!

Wřchelle ř blřřa a ř dalōřa.

řserbřte řpěwariřte. řutřje pōndželu 10. meje njedželamny; pōndželu 17. meje, da-ři Bōh, pořracžujemny.

ř Wutřancžiz. Bořmoncžku bu tu w řtarej řutherřkej žyrkwř 18 džecži řonřfirmērowanny; ř tutny řbē jich 15 ř Wutřancčiz a 3 ř Řlētneho. W pruhowanju pořařachu džecži, řchtož wo řwjatej řřchcženizy wēdžachu, kařke wulke, njebjeřte daru

ſ njej doſtachmy, ſchto ma kſchczeniza ſa tuto žiwjenje na ſebi a tak hnadu kſchczenizy ſaſchowawſch, mjenujzy ſ tym, ſo ſy we ſjednoczenſtwje ſ druhimi dżeczimi Bożimi, ſo ſwěru, ſe mſchi kłodziſch, ſo ſy ſwěrnny w modlenju a ſo pilnje wužiwaſch Boże ſłowo a ſwjaty ſakrament. Spěwacz nětko hiſhcze dyrbja: „Tym wukmėwzam wſchaf njeſchidaj, ſo ſawjedu naſ k bku- du!“ We woſtarnej rěczi nawda teſt ſ Luſ. 12, 48 paczerſkim dżeczom a ſtarſchim tu pſchiſkluſchnoſc, wutriebawacz wliw. Stari praja bojaſliwje: „Sswět je ſty, tuż wuczetimny jemu!“ Młodzina paſ rjeknje kthoble: „Sswět je ſty, tuż chżemy jón ſ Jeſuſom wobnowicz!“ Móz ſwědczicz a kthobloſc ſwěd- czicz wuproſchmy ſebi ſa tutu młodu ſyłu wot Boha; wot młodeje ſyły woczafuje dženſa zyrkej wjele. — Też ſtarſchi njeſmėdža ſo komdžicz, wliwa trjebacz; je jim tola njeſmjert- na duſcha dżęſcža dowěrjena, ſo bnyhu ju wukhowali pſched ſatamanjom, ju wjedli k ſbóžnoſczi. Tohodla njeſmė pobra- chowacz ani domjaza nutrnoſc ani bliadne paczerje ani dobro- proſchenje. Też na kłótraw ſo ſpomni. Tuczi ſpokoja ſo huſto ſ tym, dawacz dary ſa kſchczenizu a konfirmaziju. Sdyž paſ ſo jich praſchewſch, hacž ſy ſwojich mótkow nětko tež czaſto na- pominali, njeuėdža, ſchto prajicz. Mótkow napominacz, nje- ſmė tež po konfirmaziji pſcheſtacz, dofelž ſo tola telko ſyčżow a wokow młodzinje wlecže. Pſched jenny ſchłodowanjom pſchede wſchēm dyrbja jich kłóſtja wobarnowacz, pſched nje- pōczżiwōſcžu. Tutu wukhwaluja nětke knihi a pſchedſtajenja jaſo nowu wuſtojnoſc žiwjenja; a tola tuta cžęło a žiwjenje kaſy a wěru niczi. Tohodla njeſmėdža ſo ani ſtarſchi ani kłóſtja komdžicz, ſ wliwom ſkuttowacz na druhich, ſ wliwom, kotruž dobry a tohodla dobre wuſkuttuje. — So by tola byla młodzina naſcheje wožadny wukhowana ſa kraleſtowo Bože a ſo ſcžinila hotowa, wojowacz ſa njebeſkeho krala Jeſuſa.

S Barta. Naſcha wožada ſwjeczęſche lětka wožebitu a kthutnu Jubilate-njedželu. Mějeſche tola Jubilate ſaraſ Matek ſwoje wotſchalne přėdowanje. Dopolnija we 8 hodž — a potom ſažo w 10 hodž. — ſtupi pſchi ſwonjenju ſwonow a piſtanju piſchcželow, pſchewodžany wot kolaturſkeho knježſtwa a zyrkwinskeho pſchedſtejiczerſtwa, do naſcheho Božeho doma, kotruž bē ſwjedženſzy wupnycheny a wobſwětleny. S bliſka a ſ daloka bēchu pſchecželjo wotkhadžazeho k. ſararja pſchikhwat- tali, tak pokaſowawſche naſch rumny Boži dom hižo pſchi ſpo- cžatku ſwjatocžnoſcže ſwoju najrjeſiſchu pnyhu: we wulkej kč- bje ſhromadženu wožadnu. Na nēmſku Božu ſlužbu bēchu tež wſchelate towarſtwa a ſjednocžſtwa je ſwojimi kthorhojemi pſchikhwatli. Jaſo bēchmy ſa kłowny kthėrluſch wuſpėwali: „Ja ſym pſches Khrnſta krawne rany tón prawy grunt nět k na- maſak“, mējeſche k. ſaraſ ſwoje wotſchalne přėdowanje, kotrež kaž hewak, wutrobny jimaſche, a to wo Luſ. 24, 50: proſcho ſa ſwoju wožadnu wo žohnowanje Boha Wótza, wo hnadu Boha Ssyna a wo mēr Boha Sswjateho Duha. Se ſłowami, kotrež bēchu džaſ Bohu a džaſ wožadnje, wupraji hluboſo hnu- tym kēmſcherjam ſwoje božemje, pſchejo wutrobnje Bože žoh- nowanje a ſo nadžijejo wjeſkeleho ſaſowidženja pſched ſud- nym ſtołom Khrnſtuſowym. W drugej Božej ſlužbje wuſpėwa- chu tuczi jemu ſ wutrobny, ſchtož w njej ſačżuwachu a ſchtož žohnowanja a ſboža jemu w njej na puč pſchewjachu, ſ kthėrlu- ſchom: „Zieht in Frieden eure Pfade.“ Na kōždnym kēmſchenju paſ ſanjeke zyrkwiny kthór pſalm: „Tón Knjes je mój paſtyr“ a kthór dżęczi ariju: „Was macht ihr, daß ihr weint und bre- chet mir mein Herz.“ Khorale buchu pſchewodžane wot piſch- cželow a poſaunow. — Po ſkōncženej drugej Božej ſlužbje bē w draſtkomorje jednore ſwjatocžne Božemje. Knjeni pryn- žęſna ſ Lippe pſchepoda jaſo ſaſtupjerka kolaturſkeho knjež- ſtwa k. ſararje Matekej, jeha ſ džaſnymi ſłowami cžęſcžo,

drohotny wolijowny wobras, kotruž pokaſuje ſnutſkowne Bart- ſkeje hrodowſkeje kapaſny. K. ſ kantor Bėmar wuſbėhowawſche jaſo ſaſtupjer zyrkwinskeho pſchedſtejiczerſtwa wulke ſaſlužby kotrež je ſebi k. ſaraſ Matek wo ſwoju wožadnu dobnk, jeha wukhwalujo jaſo muža wěrn, luboſcže, nadžije. Jeho přėdo- wanja, wukhadžaze ſ wutrobny, kotraž je ſylna we wěrje, do- bnywachu ſo ſtajnje do wutrobow wožadny. Tež ſ wliwom ſwo- jeje wožobny ſkuttowawſche wón jaſo přėdar wěrn. Jemu, kiž na wěſtym ſałožku wěrn ſtejeſche, bu ſpožcžene, dorjadowacz wſche- lake wažne naležnoſcže zyrkwoje, mjes drugim wobſtaracz na- ſche nowe pėknje kłincžaze ſwonny, wobnowicz a powjetſchicž naſche piſchcžele, ſałožicž nowy kėrchow. Měſchto, ſchtož je wo- žebiteje cžęſcže hōdne, bu wožebicže naſpomnjene, ſo je licžba ſpowėdnny w naſchej wožadnje hacž nuts do noweho lėta ni- male njeſchemėnjena woſtala — nēhdže 120 prož. — Mje- ſprōžniwny duſchepaſtyr a ſtaroſcžiwny pſchecžel a radudawar bē k. ſaraſ Matek pſchede wſchēm tež tym wožadnym, kiž mējachu kſchicž noſnyč. Jeho kſchecžijanska nadžija bē tak ſylna, ſo ſo tež w ſnyſknych hodžinach njeſtrachowawſche; tak ſhladowawſche wožada na njeho, ſebi jeha cžęſcžujo jaſo rjeka nadžije. Pſchi tym njeſmėdžęſche njenapomnjene woſtacz, ale dyrbjeſche ſo wuſbėhnycž tež to cžiche, woporniwe ſkuttowanje knjenje ſaraſ- ki Matekoweje. Sa widomne ſnamjo džaſka pſchepodachu ſo k. ſararje kruzifir a dwaj ſwěcžnikaj ſ najlėpſchimi pſchecžemi ſa jaſny wječżor žiwjenja. Bōh mntuj jemu wſchu luboſc a ſwěru, kotruž je nimale 36 lėt dołho naſchej wožadnje wėno- wał. Snutny we wutrobje džaſowawſche ſo k. ſaraſ ſa wſchē wo- pokaſma ſwěrneje luboſcže a pſchikhwatnoſcže a wobkručęſche, ſo budže na Bartſku wožadnu, kotraž bu jemu druha domiſna, ſtajnje ſ luboſcžu ſpominacz. — Na ſarſkim dworje roſžohno- wa ſo ſ knjeſom ſararjom tež naſch kthór poſauniſtow; bē wón tola ſtajnje jeha dobry ſpėchowar a pſchecžel był. — Saſndženy ſchtwórk tydženja bu k. ſararje Matekej cžęſtne wopiſmo pſchepodate, kotrež bē kolaturſke knježſtowo knjeſa Korle Franza Ferdinanda prynza ſ Lippe a zyrkwine pſchedſtejiczerſtowo wu- ſtajiło. — Naſch njedželnik „Bomhaj Bōh“ nočže a njeſmė pobrachowacz mjes tymi, kotriž k. ſararje Matekej a jeha knje- ni mandželſke pſcheja Bože žohnowanje ſa rjany, jaſny wje- cžor žiwjenja; wón wupraja tute pſchecža, ſo wutrobnje dža- tujo ſa wſcho ſwěrne a pilne ſobudžęło, w kotrymž jeha ani ſaſtdjnske džęło ani kthorowatoſcž myliło njeje; wono je było žyle wēſcže ſa jich wjele wofſchewjenje, natwarjenje, powu- cženje. S dobom paſ ſebi naſch njedželnik „Bomhaj Bōh“ dowoli tu proſtwu wuprajicz, ſo chżył knjes ſaraſ Matek, tak dołho hacž je jemu to mōžno — a Bōh tón Knjes daj hiſhcze dołhe lėta — dale wobohacžecž jeha wobſah ſ wudžętkami ſwojeho njeſprōžniweho duha a wuſtojneho pjera.

Liſtowanje. S. B. w B.: Džaſ ſa liſt. Ssnadž mōžeſch ſo ras ſo mnu ſetkacz, ſo bnychmoj ſo ſrēcžakoj. Wužiju po- ſnyku, kaž mōžno. Red. — B. w B. ſa Graudi. — B. w S. ſa ſwjatki.

Wutrobna próſtwa

na wſchēch cžitarjow naſcheho njedželſkeho kopyena „Bomhaj Bōh“.

Jena knihownja trjeba nuſnje ſcžėhowaze cžikla ſ lėta 1925: 2 a 17. — Wſchēch lubnych cžitarjow naležnje proſny- my, ſo bnyhu, jeli tute cžikla ſami dale njetriebaja, je nam dobrocžiwje wotſtupili.

Wudawacznja na Sawſkich hrjebjach 4.

Samokwity redaktor ſaraſ Wyrzacž w Moſacžizach.